

Poštarina plaćena u gotovom.

SAMOBORSKI LIST

Knjžnica iz. sveučilišta

Zagreb

God. XXXI.

U Samoboru, 1 studenoga 1934

Broj 21

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 30 D. — Inzermstvo 40 D

Uprava i redakcija nalazi se
LIVADIČEVA ULICA br. 2.
(tiskara S. Šet.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglašavanje, koji se više puta uvlače, daje se značajna popust. Rubrici se ne vraćaju.

Proklamacija Kraljevskog Namjesništva jugoslavenskom narodu

Posljednjom voljom blaženoupo-kojenog Viteškog Kralja Aleksandra i Ujedinitelja odredjeni smo za Kraljevske Namjesnike Uzvišenom Mu Sinu i Nasljedniku Prijestolja Kraljevine Jugoslavije, Njegovom Veličanstvu Kralju Petru II, u smislu stava 2. člana 42. Ustava.

Tu tešku dužnost preuzeli smo položivši predhodno prema stavu 4. člana 42 Ustava zakletvu pred Narodnim Predstavništvom, da ćemo Njegovom Veličanstvu Kralju Petru II. biti vjerni i da ćemo čuvati iznad svega Jedinstvo naroda Nezavisnost države i Cjelinu državne oblasti.

Vršeći Kraljevsku Vlast mi ćemo vazda i jedino imati pred očima interese Prijestolja i dobro Jugoslavije

U našem plemenitom zadatku za napredak Kraljevine Jugoslavije duboko smo uvjereni, da će cio naš narod biti uz nas, jer smo imali prilike da vidimo u ovim teškim i sužbovanim momentima koliko je bila velika ljubav i duboka odanost cijelog naroda prema svom Viteškom Kralju Ujedinitelju i koliko poštovanje za veliko djelo, koje je sa samoprijegorom stvorio.

Naša je sveta dužnost, da očuvamo veliko djelo Narodnog Vodje, djelo koje nam je predao u sveti amanet u bolnom trenutku, kada se rastavljao sa životom, da odradimo i stvorimo još više unaprijedito i objasno

svoju ljubljenu zemlju, kako bi je vedri, čili i radosni u srcu predali Kralju Petru II., kada bude stasao, da na svoja pleća primi teško breme državne uprave. Sav svoj život i sve svoje snage Blaženoupojeni Viteški Kralj Ujedinitelj je bio posvetio Svom narodu.

On nam je tim dao primjer i ukazao put kako se služi dobru i interesima svoga naroda, a sudbina je htjela da i Njegova tragična smrt otkrije cijelom svijetu koliko je naše narodno jedinstvo čvrsto i nerazdruživo.

Na nama leži velika dužnost i historijska odgovornost da Njegovo veliko djelo sačuvamo i da budemo dostojni svoga Slavnoga Vladara.

Mi smo uvjereni da će nas u ovom teškom zadatku pomoći cio jugoslavenski narod, jer smo svjedom čvrstine duha i rodoljublja, koji su oduvijek bili odlika naše viteške snage.

Ujedinjeni tugom i bolom za izgubljenim svojim Viteškim Kraljem, spojeni ljubavlju i odanošću prema zemlji i Dama Karadordevića, Jugoslaveni će još jedamput pokazati cijelom svijetu, da ih nikakav udarac sudbine nije u stanju da pokoleba i da se uvijek u stanju da svoju zemlju znažno i pribrano povedu bojuju budućnosti.

To će biti naša najbolja i zajednička služba Kraljevskom Domu i Kraljevini Jugoslaviji. Čvrsto udruženi unutra, bezbjedni i poštovani spolja, vojnički dobro opremljeni, mi smo u stanju da gledamo vedra čela u budućnost. Na taj način veliko djelo Viteškog Kralja Aleksandra Ujedinitelja, snažna i napredna Jugoslavija, bit će još više učvršćena i unapredjena na opće dobro naroda.

U tim mislima okupimo se oko Mladoga Kralja, Njegovog Veličanstva Petra II., nad kojim materinski bdi i Njegova Uzvišena Majka Njzino Veličanstvo Kraljica Marija, i sa vjerom u Boga gledajmo pouzdano u budućnost.

Živjelo N. V. Kralj Petar II !

Živjela Jugoslavija !

U Beogradu, 25. X. 1934.

Kraljevski Namjesnici:

Paulo s. r.

Dr. R. Stanković s. r.

Dr. I. Perević s. r.

Predsjednik ministarskog savjeta

Nik. T. Uzunović s. r.

(sljede potpis svih članova vlade)

Žalost za viteškim Kraljem Aleksandrom I Ujediniteljem

Potresne vijesti koje su stizale u Samobor o smrti Viteškog kralja Aleksandra I. teško su rastužile naše građanstvo i okolšno seljaštvo. Na svim kućama izvješene su žalobne zastave. Dne 12. o. mj. održana je žalobna svečanost u župnoj crkvi i žalobna sjednica trgovišnog poglavarstva.

Na dan pogreba Viteškog i dragog nam Kralja Aleksandra I. dne 18. o. mj. održana je u župnoj crkvi opet žalobna svečanost, kojoj su prisustvovali sve naše korporacije, glavari svih nadležstava, školska djeca sa nastavnici, sva kulturna i humana društva, crkvena udruženja i bratovštine te veliki broj naroda. Na kuru pjevala je žalobne pjesme hrv. pjev. društvo »Jeka«. Kroz čitav dan bile su sve trgovine i zanatske radnje zatvorene.

Sva su naša društva odsiala žalobnebrzjave na maršal dvora i održala

*Cetinje 17-XII 1888 - † Marselj 5-X 1934

KOMEMORACIJE

Mjesni odbor „JADRANSKE STRAŽE“

održao je dne ?? prošlog mjeseca u vijećnici trgovišnog poglavarstva žalobnu komemoraciju Viteškom Kralju Aleksandru I. Ujedinitelju u prisuću čitavog odbora pa je predsjednik g. Fran Lodets izrekao ovaj govor:

Roden u Crnoj Gori, odgojen u slobodnoj Ženevi, odrastao tamo među građanskim svijetom, naslijedio je svu hrabrost i ljubav prema svome narodu iz kojeg je niknuo, a opet naotrazbom i bistrim razumom stekao je djela uma — djela kojima je svim srcem služio u prvom redu svome narodu, a onda cijelom čovječanstvu.

Naš doktor Emica

(Zapisci)

(Nastavak)

X.

Kad je u Narodnim novinama izašla službena vijest da je dr. Milana Biščana dopušteno da može primiti i nositi papinski orden (A to je on tako teško dočekaio noseći orden u polnoćki pod zimskim kaputom!) odlučio se on jednoga dana u Zagreb.

Prvo da zahvali banu Hedervaryu što mu je ishodio dozvolu nošenja reda, drugo da se pretstavi kao papinski vitez velikom županu F-u, a treće da se pokloni i zahvali nadbiskupu Poštoviću.

Kad je Hedervary-u zahvalio, on samo reče:

— Molim, molim!
I ni riječi više.

Doktor nam je to protumačio ovako:

Kad sam službovao u Jaszi, mađaron

stvu. Taj veliki čovjek sa uravnoleženom voljom i umom bio je naš Kralj, onaj Kralj kojega danas oplakujemo i žalimo — Kralj Aleksandar I.

Kao mlad regent istakao se svojom velikom hrabrošću, požrtvovnošću i ljubavlju za svoj narod koja bi dovoljno bila pokazana već ako ničim drugim, a ono prelazom preko Albanije. Kako onda, tako i kasnije dosljedan svojim visokim idealima i ciljevima, u najteže doba, postigao je sklop i sjedinjenje triju naroda iste krvi, istog jezika, za koje se borilo već 1000 godina. I onda kad je donekle sudio i priveo kraju svoje veliko djelo, da još o-

grof Erdedy, veliki prijatelj Hedervaryjev, loše me opisao. Pripovijedao mi je da sam predugo i počesto ostajao u gostionici i da nisam nikako razumio kad je tukla deveta uveče, i kad je grof dao taliti na rog, što je značilo da njegova družina polazi na spevanje. (On je mislio da se i ja moram pokoriti njegovoj trubenti!) Za to me je Hedervary premjestio u Samobor. Ali mi je slabo našlo, jer su »raka htili vu voda« i zaboravio da Piješivica nije nego bisaga između Jaske i Samobora. Daljnji razlog takoga držanja bana bio je u tome što sam opisan kao opozicionalec, stari Obzorac, kao pristalica velikoga biskupa Strossmajera, (a Obzor sam primao na adresu moje tene Katice!) Šerjek Hedervarijev bio je Tisa, protestant, pak Hedervarijevalda nije bilo po čudi ni moje odlikovanje. To je bilo na dlanu.

Tako me nije pitao ni kakvo je zdravstveno stanje u samoborskom kotaru niti mi je dao ruku. Dobro sam si to zapamtio.

sigura svome narodu bolju budućnost, otišao je i sklapao mirovne veze kod susjednih drugih naroda. I kad se činilo da je djelo privedeno kraju, vršeći svoju svetu misiju, pao je žrtvom nedostojnih ljudi — plaćenika.

Pao je u prijateljskoj Francuskoj, pao je onda kada je donio mir i bolju budućnost cijelome čovječanstvu.

Naš Kralj je mrtav. — Od časa smrti viju se nad nama crne zastave i one koje su nekada objavljale narodno slavlje i svečani doček Našeg ljubljenog Kralja, danas — obavijene crnim velom — posjećaju nas na svakom koraku da smo izgubili Viteškog i Velikog Oca, naše domovine. Tužni akordi crkvenih zvona izmjenjuju se sa plačem naroda, koji neutješan leti prema željezničkoj pruzi, prema Zagrebu i Beogradu, da još jednom pozdrave makar i mrtvog svog Kralja. Odilaze skrhani, jer prikrivene nade u dnu srca da Kralj, naš Kralj da možda ipak živi, razbijaju se gledeći vagon obavijen crnim velom ili

četiri crne daske lijesa.

Nepomičan, ukočen, leži Kralj, ali na Njegovim usnama lebde još uvijek Njegovе posljednje riječi koje nam šalje, koje kao da hoće svakome od nas uliti u srce »ČUVAJTE MI JUGOSLAVIJU«. Od Njega, od našega pravoga narodnoga i prvoga Kralja Ujedinitelja bijahu to posljednje riječi, koje je imao uvijek na pameti i koje je kao prve i posljednje misli izrekao iznenađen podlim ubijstvom iz zaseda. A mi svi prestanimo biti sitlačevi, ne prigovarajmo samo, nego i radimo, uzgajajmo u sebi kao i u omladini visoku kulturu i nadasve čovječnost, budimo do-

Ali sam zato onomu vrataru koji se šeo sa štopom i u uniformi pred banovim vratima dao napojku od 2 lit. a time da kaže svome gospodaru. Mađaron Hedervarije, da je pri njem bio baša i biš-baša dr. Biščan, bečke škole doktor koji nema od njega nikakvoga straha —

No to zadnje nisam rekao nego sam si samo tak misli — smijeći se završe naš dragi Emica.

Kad je došao u Španiju veliki je šapan sasveo odmah gotovo sve činovnike u veliku sobu U dostojanstvenom miru. Što je vladao u prostoriji, reče među ostalim:

— Evo da čestitam vama vrijednom kolegi gospodinu doktoru Biščanu na visokom papinskom odlikovanju. To je čast za cijelu Španiju da ima ovakoga činovnika, plemenita srca što teče za slobodnjem.

Uz buru »Živio« popražili su činovnici riječi španjve čestitajući pojedincu doktora.

stojni Velike žrtve — Velikoga Našeg Kralja Aleksandra. Ne zaboravljajmo nikada njegovih riječi, koje nam je toliko puta doviknuo »Čuvajmo naše more« »Čuvajmo Jugoslaviju«.

Time ćemo se pokazati vrijedni njegovog mučnog i teškog rada, njegovog golgotškog života i mučeničke smrti. Time ćemo olakšati boli našoj omiljenoj Kraljici, nevinom djetetu našem sadašnjem Kralju Petru II. u tim teškim danima i pokazati da smo mi narod za koji se bilo vrijedno žrtvovati.

Slava Našem pokojnome Kralju
ALEKSANDRU I. KARADORĐEVIĆU!
Prisutni kliču »Slava Mu!«

Hrvatsko pjevačko društvo „JEKA“

H. P. D. »Jeka« održala je komemorativni sastanak dne 11. o. mj. Govorio je g. P. Hrčić, predsjednik, a prisutni članovi odali su poštu sjeni Viteškog Kralja Ujedinitelja poklikom Slava mu! Otpjevan je Jurkovičev psalam »Smiluj mi se gospode« i »Čuj nas Gospodine« od Jelena te uaslana sažalna brzjavka maršalatu dvora.

SAMOBORSKA ŠTEDIONICA

Upravni i nadzorni odbor Samoborske štedionice održao je svrčanu žalobnu sjednicu dne 27. o. mj u 5 sati popodne. U mjesto bolešću zapriječenoga predsjednika održao je komemorativno slovo potpredsjednik g. dr. Vladimir Reizer. Njegov je govor bio popraćen poklikom prisutnih: Slava Viteškom Kralju Ujedinitelju!

Obrtno radničko društvo „NAPREDAK“

održalo je dne 18. o. mj. u društvenim prostorijama sastanak na kojem je predsjednik Šek Slavko održao spomen slovo o našem Viteškom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju kojega su prisutni članovi popratili poklikom: Slava mu!

Maršalatu dvora odaslan je sažalni brzjav.

Kad je po hodniku nadbiskupskoga dvora polazio nadbiskupu, sastao ga kanonik P. (Doktor je rekao da ga je sastao u kuloarima).

— Čestitam, čestitam i klicao je njegov znanac.

Ali ja sam tu čestitku posve hladno primio.

Zašto sam se tako popio, čai čete sada:

Kad je bio prijedlog za odlikovanje na nadbiskupskom stolu, ja sam se zainteresirao detaljno za stvar. A u tom su mi pomogli dva moja stara prijatelja, koji su radili u nadbiskupskoj kancelariji. Sve su oni saznali i pratili pomalo razvitak stvari. Među spisima što su se nalazili na stolu uvijek je bio moj najdonji. To je bilo kanonikova krivnja. Ali su taj spis moji prijatelji stavili na ne prvo mjesto, tj. odozga.

Kad je tako taj spis nadbiskup primio u ruke pozove kanonika P. i među njima se se započinje ovaj dialog. (Sigurno da se nešto i malo našalo!)

— Ovaj spis dra. Biskupa već dugo leži ovdje. Vidim kada je preventiran. Od toga je već prošlo dosta vremena.

— Postajete li Vi, reverendistaru, doktor Biskupa.

— Pustite, već hajde vratite društvo.

— Ja pitam kakav je čovjek, kakav je u vjerskom pogledu?

— Wie denn? Odlaze.

H. P. D. podružnica „JAPETIĆ u Samoboru“

održala je sastanak svih članova dne 24 o. mj. na kojem je održao spomen-slovo o pokojnom našem Viteškom Kralju Aleksandru I. Ujedinitelju predsjednik društva g. Stjepan Šoić. — Članstvo je govor popratilo poklikom. »SLAVA MU!«

Udomio se strani leptir

Veliko noćno pauče (Saturnia pyri) je kako samo ime kaže noćni leptir, a ujedno i naš najveći leptir. Mnogi ga od nas dobro poznaju, jer je veličinom napadna pojava. Krila su mu velika a tijelo debelo. Išarana krila su većinom sivosmeđe boje a na svakome krilu imade izrazito veliko oko tj. krug išaran smeđom, crnom i bijelom bojom. Bio je to do posljednjih par godina za naše krajeve najveći leptir, no sada se je pojavio u Samoboru novi leptir kome je prva domovina u dalekoj Kini. Taj »dotepeneč« nosi ime »Antheraea Pernyi« — jer zasada hrvatskoga još nema. Spada u rod svilaca i svojom veličinom nadmašuje naše pauče gotovo za polovinu. Temeljna boja mu je svijetložuta s narančastom primjesom. Rubovi velikih krila su išarani bijelo i nešto ružičasto. Tako zvane oči, koje se nalaze na svakome krilu gornjem i donjem, nisu bojadisane već prozirne kao staklo.

Prvi sam primjerak toga leptira uhvatio 27. 8. 1932 kad je uletio u rasvijetlenu sobu i lepršao oko svjetiljke. Poslao sam ga Prirodoslovnome muzeju u Zagreb koji mi je sa z.hvalom ujedno priposlao točan opis tog leptira. Drugi primjerak koji je bio veći od prvoga opazio sam 2. 8. o. g. oko pola noći oblijetati u Gornjem Kraju električnu svjetiljku. Pohitio sam kući po mrežu, ali kad sam se vratio do svjetiljke veliki je leptir baš nestajao u tami praveći sve veće i više kragova. Više se te večeri a i sljedećih nije pojavio.

— To sam htio da znam, a ne ono drugo što ste prije spomenili! rekao je nadbiskup i naložio P-u da bude odmah akt riješen i odaslan Rim.

Sve sam ja to čuo i sad čete si lako, gospodo, rastumačiti zašto moja hladnoća prema kanoniku P.

Kad sam došao tako nadbiskupa, on me je vrlo lijepo primio —

Ali me je zaboravio pozvati na ručak. Ja bih dodao to zahvalno otklonio, ali bio bi u redu. Sigurno je uzrok tomu bila i biskupova bolešća bolca za koje sam mu morao odmah na lice mjesta napisati recept. Jer vi ste — reče nadbiskup — poznati nadeleko kao izvrstan liječnik!

Eto tako dobar glas daleko ide! — završio je naš simpulčni Emica opis svojih političkih osjećanja u Zagrebu.

U Samoboru je bio kotarski pretstojnikom g. T. kao je komandirski papinski red sv. Gregorija. (Vidi stapan nagoli ga je kao dr. B.)

Za svečanih zgoda u crkvi nosio je taj red sa vrpol oko vrata kakva dr. B. nije pripadao.

U crkvenoj knjižnici nekada njega sjedio je dr. Biskup. Njegovo ime nikada je bilo čuo o vrpol oko vrata g. T. Ali nije ništa o tome govorio sve do časa dok nije g. T. propustio u Samoboru. Naveče toga dana

Tako se samoborska priroda obogatila s novim leptrom koji veličinom i ljepotom nadmašuje sve naše domaće leptire. Navodno je ta nova vrsta opažana i od drugih u Samoboru, ali da li to stoji, nisam mogao po površnom opisu utvrditi. U interesu Samobora bilo bi da svatko tko takvog leptira uhvati pošalje u muzej ili preda na upravu ovoga lista.

N. Bošnjak

Domaće vijesti

SVI SVETI

Današnji je dan posvećen uspomeni našim dragim pokojnicima. Već se kroz nekoliko dana uređuju grobovi i kite cvijećem. Danas i sutra na Dušni dan polazi naše građanstvo i okolišno seljaštvo na groblje da se pomoli za svoje pokojnike.

U 1/2 4 sata poslije podne pjevali će Hrv. pjev. društvo »Jeka« na grobu pok. svog osnivača Josipa Vanjeka tužaljku: »U hladnom grobu«, kod groba bivšeg predsjednika i zborovođe: »Spavaj mirao« a kod glavnog križa: »Čuj nas Gospodine.«

Isto će tako svirati naša glazba na grobu bivšeg kapelana samoborske glazbe pok. Josipa Vanjeka i kod glavnog križa.

VJENČANJA

U Zagrebu vjenčao se gosp. Mirko Prebeg, trgovac u Mirnovcu sa gđom. Stellanom udovom Vuković, vlasnicom trgovine u Samoboru. — Bilo sretno!

U Zagrebu vjenčao se gosp. Marko Staničić, kancelista kod sreškog suda u Čazmi sa gospođicom Slavicom Sirovan. — Bilo sretno!

† IVANA MIHELJE ROĐ. SVOBODA

udovica kr. kol. suca, umrla je 24 listopada u Čatežu u 78 godini svoje dobe. Sprovod ove vrijedne pokojnice i skrbne majke, bio je 26 listopada uz saučelče velikog broja općinstva. Pokojalica oplakaju sinovi i kćeri, te unučad i brojna rodbina. Laka joj zemlja, a rastućoj porodici naše saučelče!

dao si doktor oduška, ispričao je što ga je tištjelo u duši.

— Baš me raduje što je g. T. premješten iz Samobora u Zagreb i što je lijepo avanzirao.

Društvo poča doktora uvjeravati kako se on o T-u uvijek s velikim poštovanjem izražavao i kako ga je cijenio kao vrijednoga poglavara, knjižnjaka i prema njemu najljepšeg tekta.

— A mi smo svi bili uvjereni da ćeš biti ožalošćen radi njegova odlaska!

Doktor je objasnio stvar.

— Jest, meni ga je žao kao poglavara. Ali ja govorim ovdje i s jednoga drugog gledišta. Papa je ustanovio red sv. Gregorija i on ga dijeli dijelom cijeloga kršćanskoga svijeta. Odlukovanih ovim redom ima stanoviti broj u svakom dijelu. I sad ja vas pitam ovo:

Je li je sv. otac papa načinio ovaj red radi toga da se papinska slava rasprostire po svijetu i po raznim mjestima ili zato da bude na ovom malom krčiču zemlje, u našem Samoboru koji nema ni 3000 duša, u jedan mah dva visoka papinska dostojanstvena ili digniteta. Ja bi rekao da je ono prvo istina.

S toga gledišta, meni je samo drugo da je g. T. premješten i da je tako lijepo avanzirao. — Amen! — završio je doktor svoje objasnjenje.

(Nastavlja se sa)

PLEMENIT DAR

Da počasti uspomenu svoje blagop. dobre i nezaboravne supruge gđe. Milice, g. Ljudevit Kirschner, posjednik u Zagrebu (i dugogodišnji kućevlasnik u Samoboru) darovao je za siromašnu djecu Osnovne škole u Samoboru 300 din. — Novac smo uručili upravi škole koja ovime najtoplije zahvaljuje g. darovatelju.

VICINALNA ŽELJEZNICA ZAGREB-SAMOBOR D. D.

javlja, da dne 1. novembra štupa na snagu zimski Red vožnje.

Vlakovi saobraćaju: iz Zagreba za Samobor, na radne dane, nedjelje i blagdane u 6¹⁵, 8¹⁵, 10¹⁵, 12¹⁵, 13³⁰, 14¹⁵, 16³⁰, 18³⁰ i 20³⁰ sati.

Iz Samobora u Zagreb, na radne dane, nedjelje i blagdane u 5⁰⁰, 6¹⁵, 8¹⁵, 10¹⁵, 12¹⁵, 14¹⁵, 16³⁰, 18³⁰ i 20³⁰ sati. Red vožnje dobiva se besplatno na svim osobnim blagajnama. Sve informacije na telefon broj 45-12.

Prometna uprava.

UZBUNA NA VATRU

U srijedu 24. o. m. j. u pola jedanaest sati prije podne javila je sirena, da je nastala negdje vatra. Kako je to doba dana gđe sve radi, bio je težak čas, da se vatrogasci sakupe. Ali uza sve to, upla je četa bila brza i baš u času kada je bila na odlasku iz spremišta, javljeno je da se, upalio samo dimnjak i tako nije bila potreba, da se ide sa strojevima iz spremišta. Moramo se malo osvrnuti na ono što se događalo na ulici.

Kada je bila najavljena vatra sirenom, Samostanska ulica oživila je. Ljudi su bježali sa sviju strana do kuće, koju su već vidjeli kako tobože gori. Bicikliste, mladi i stariji jarili su ulicom, da vide opet jedan prizor, koji, kao uvijek zabavlja publiku. Lijepo je, da građanstvo ide u pomoć nesreći, ali ljepše i pametnije bi bilo, kada bi svi ti mladi i zdravi ljudi bili članovi tog plemenitog vatrogasnog društva. Kako lijep odjel biciklista imalo bi naše društvo, kada bi svi ti koji su išli na vatru samo da gledaju i kritiziraju rad požrtvornih vatrogasaca, a sami neznaju, kako korist bi pridonijeli svojim biciklima našem društvu.

Čudan antagonizam vlada u Samoboru protiv ovog društva, koje sa svojim požrtvornim radom i nesebičnošću čuva našu imovinu.

A zašto to: zar nije svaki od nas domice u pogibelji, da mu se dogodi nesreća. A čemu onda bježanje od društva.

Uđe ste vi mladi ljudi, da niste članovi ovog našeg društva. Zar u vama nema baš nikakova čuvstva za nesreću bližnjega svoga. Nevjerujem. Zar vama treba toliko pobuda, da stupite u redove ovoga društva. Zar ne vidite kolika je potreba pomoći u ovom društvu, gđe ima starih vatrogasaca koji ovom plemenitoj stvari služe već 30—40 godina. A vi mladi i sposobni dolazite gledati, kako se naši vatrogasni veterani muče i rade i kako im je podmladak potreban. Samobor bi morao imati najmanje 50 članova po broju svog stonovništva, to bi bio približan broj za potrebe našeg mjesta. Ne gledajte skrštenih ruku već pristupite realnom radu i stupajte u redove ovog plemenitog društva, da ne će Samobor biti zadnji u našoj okolici, već da bude svojim uzornim radom ponos cijelog našeg kotara. Malo volje i ljubavi i sve će biti dobro.

Stari vatrogasac K.

ZAHVALA

Društvo Hrv. katoličkih muževa ovime zahvaljuje gg. Zvonimiru Erbežniku, Vjekoslavu Vrbaniću, Jakobu Bošnjaniću ml. za besplatno izrađivanje lustera za kapelu Sv. Mihajla i time materijalno pomogli ovome društvu.)

Odbor.

PORESKA UPRAVA

obavještava sve porezovnike sreza samoborskog, da danom 15 novembra dospjeva zadnja četvrt za naplatu tekućeg i zaostalog poreza. — Upozoravaju se stoga porezovnici da svoj dužni porez do toga dana u cijelosti podmire kako bi izbjegli troškovima, koji će se poslije toga zaračunavati bez razlike svima koji svoj porez u cijelosti na taj dan ne budu imali podmiren.

POVJERENITVO ZAGREBAKOG OKR. UREDA ZOR. U SAMOBORU

obavještuje gg. poslodavce i namještelnike da se počam od 1 novembra 1934 ured povjerenstva nalazi u Šmithenovoj ulici broj 22 (kuća Dr. V. Sokolovića).

PRJAVE KUĆARINE

podnašaju se u vremenu od 1. XI. do 30. XI. 1934 ovime se ispravlja raniji naš izvještaj o roku podnašanja valovnica.

Por. Uprava

Na koštu i stan

prima samostalna gospođa. Stan od 2 sobe. Uplatiti u upravi lista.

Prosvjeta**Čehoslovački list o knjizi „Iskre i plameni“ od Bogumila Tonija**

Posljednji broj „Hasičske rozhlady“, vjesnika češke zemaljske vatrogasne zajednice, donosi ovaj prikaz o knjizi ISKRE I PLAMENI što ju je napisao pretsjednik dobr. vatrogasne čete u Samoboru B. Toni, a štampana je u ovdšnjoj tiskari S. Šeka:

Brošura je izašla u proljeću god. 1933, a pobudila je opravdan interes ne samo u jugoslavenski vatrogasnu nego i iza granica bratskoga Slavensva po svomu sadržaju koji se tiče života naših dobrovoljaca.

U čitavom nizu poletnih pjesama progovara pisac-vatrogasac srcima braće; drugi dio u značajnim crticama govori onima koji stoje izvan naših redova — o predanosti, ljubavi i žrtvama svih koji su se posvetili teškim zadaćama u redovima vatrogastva. Za bližnjega!

Mnogo je toga još nepoznato što mora vatrogasac često pretrpjeti stavljajući u pogibao svoje zdravlje i život za čovjekoljubive ciljeve. Svoj slobodni čas i odmor žrtvuje za uvježbavanje, ostavlja često svoju porodicu i svoj posao, a njegov se rad priznava istom onda kad ga više nema...

Zanimljive i istinske su crtice koje u svome djelu brat B. Toni tako značajno iznosi.

Neka to djelce nađe razumjevanja i neka se proširi u redovima dobrovoljnoga vatrogastva! Bratu autoru na uspjehu njegova djela srdačno čestitamo. »Zdar!«

Stan od 2 sobe i kuhinje, u Šmithenovoj ulici iznajmljuje se odmah. Jedna soba ima izravni izlaz na ulicu, te je stan naročito podessan za manjega obrtnika (brijača, krojača postolara i sl.) — Poblize u upravi lista.

UPOZORENJE

P. N. GG. PRETPLATNICI »SAMOBORSKOG LISTA« KOJI SU ZAOSTALI PREPLATOM, POGOTOVO ONI KOJI NI PRIJASNJE GODINE NISU UPLATILI UPOZORUJU SE OVIME DA IM POSLIJE OVOG BROJA OBUSTAVLJAMO LIST.

UPRAVA

Sjetite se muzeja samoborskih starina!